

Ikt. sz.: EUB-40/43-2/2015.

EUB-22/2015. sz. ülés
(EUB-45/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2015. szeptember 21-én, hétfőn, 10 óra 51 perckor
az Országház Delegációs termében (főemelet 40.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Eszmecsere Navracsics Tibor uniós biztossal, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagjával	5
<i>Navracsics Tibor expozéja</i>	6
<i>Kérdések, észrevételek</i>	8
<i>Navracsics Tibor válasza</i>	14
Az ülés berekesztése	19

Napirendi javaslat

Eszmecsere Navracsics Tibor uniós biztossal, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagjával

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP)

Dr. Józsa István (MSZP)

Dr. Legény Zsolt (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Flórián (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dóczy Zsuzsánna, a bizottság munkatársa

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Navracsics Tibor, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért,
ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagja

Szelényi Zsuzsanna (független) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 51 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, köszöntöm a sajtó igen tisztelt képviselőit, és természetesen köszöntöm a mai napirendi pont előadóját, dr. Navracsics Tibor urat, az Európai Bizottság magyar tagját.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk a helyettesítésekkel együtt határozatképes.

Képviselőtársaim a törvényi előírásoknak megfelelően elektronikus úton kapták meg a mai napirendi javaslatunkat. Egyetlen napirendet terveztünk: eszmecsere Navracsics Tibor uniós biztossal, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagjával. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek kérdése a napirendi ponttal kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok illet. Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Eszmecsere Navracsics Tibor uniós biztossal, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagjával

Tisztelt Bizottság! Navracsics Tibor biztos urat biztosjelöltként hallgatta meg tavaly októberben bizottságunk. Akkor - emlékeztetem képviselőtársaimat - elsősorban az Európa 2020 stratégia felsőoktatással, iskolaelhagyással kapcsolatos célkitűzései, illetve az Erasmus program kiterjesztésének kérdése, továbbá a sport és a kultúra területén rejlő lehetőségek jobb kihasználása került előtérbe. Természetesen mai ülésünkön nemcsak a szűken vett biztos portfólióról halhatunk, hanem az Európai Unió legsürgetőbb témáiról: mindent felülír a menekültkrízis lehetséges kezelése, vagy például a másik ilyen fontos téma számunkra az európai beruházási terv végrehajtása.

Tisztelt Biztos Úr! Szeretném még kiemelni, hogy a 2015. évi tavaszi ülészakban Katainen és Šefčovič alelnök urakat, valamint Jourová és Bienkowska biztos asszonyokat is fogadta bizottságunk, és más szakbizottságokat bevonva folytattunk együttes eszmecserét, Navracsics biztos úr pedig felszólalt a 2015. február 26-ai TTIP politikai vitanapon, a plenáris ülésen. Bizottságunk üdvözli azt, hogy az Európai Bizottság számára ténylegesen fontos a nemzeti parlamentekkel való szorosabb párbeszéd, ilyenre korábban, a korábbi ciklusokban nem volt példa. Most hál' istennek egy újabb biztost hallgatunk meg, illetve folytatunk párbeszédet, és számunkra ez azt jelenti, hogy az Európai Bizottság valóban komolyan gondolja a nemzeti parlamentekkel való együttműködést.

Tisztelt Bizottság! Átadom a szót a biztos úrnak. Kérem, röviden tartsa meg exozóját, és utána lehetőség lesz szokásunknak megfelelően kérdéseket feltenni vagy véleményeket mondani, ezeket összegyűjtjük, utána visszaadom a szót a biztos úrnak. Kérem képviselőtársaimat - a plenáris ülés 12 órakor kezdődik, tehát úgy szeretnénk mederben tartani, hogy egy óra alatt lefolyjék a bizottsági ülésünk.

Biztos úr, tessék parancsolni!

Navracsics Tibor expozejá

NAVRACSICS TIBOR, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagja: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Bizottság! Valóban, most már második alkalommal vagyok az integrációs bizottságban biztosjelöltként, illetve aztán biztosként, és bízom benne, hogy meg tudjuk tartani ezt a párbeszédet akár sűrűbb időközökben is. Az elnök úr tudja, hogy elég régóta egyeztetjük ezt az időpontot, de vagy a képviselői elfoglaltságok vagy az én biztosí elfoglaltságaim nem tették lehetővé, hogy korábban találkozzunk, amit sajnálok. Most talán nem a legjobb az időpont, hiszen éppen most van a parlamenti évadnyitó ülés, ezért önök is nyilvánvalóan elfoglaltak, illetve talán más irányú kötelezettségeik is vannak, de legalább most létrejött a találkozó.

A magam részéről egy nagyon rövid felvezetővel készültem, éppen azért, mivel azt látom, hogy az európai menekültválság - amiről könnyen mondhatjuk vagy egyszerűen mondhatjuk, hogy felülírt tulajdonképpen minden európai politikai témát, talán még a görög választások kérdését is sok szempontból - úgy zajlik Magyarországon, hogy a Bizottság meglehetősen kevésbé vesz részt, illetve a Bizottság véleménye meglehetősen közvetett módon jelenik meg. Éppen ezért gondolom, az önök számára is számos kérdés lenne ezzel kapcsolatban, amit a bizottsági pozícióból nem biztos, hogy minden igényt kielégítően meg tudok válaszolni; egész egyszerűen abból adódóan, hogy ahogy látom a magyar nyilvánosságban, a Bizottság egy kicsit a szerződésben rögzített hatásköreinél mint egy sokkal ambiciózusabbnak tűnő európai kormány, parlament és minden európai főnöke jelenik meg. Ezzel szemben - a szerződésben is rögzített módon - a Bizottság javaslatot tesz és végrehajt, a tagállamok pedig döntenek a Tanácsban, vagyis sok esetben azzal találkozhatunk, hogy mindazok a döntések, amelyek nem születnek meg, és amelyekért a Bizottságot teszik felelőssé, legtöbb esetben a tagállamok közötti vita következtében nem születnek meg.

De hogy röviden az elmúlt egy évről egy áttekintést adhassak. Valóban, a Juncker-féle befektetési alap az egyik legnagyobb horderejű intézkedés, amit Jean-Claude Juncker tavaly nyáron már az Európai Parlamentben akkor kijelölt bizottsági elnökként a beszédében terveként elmondott, és Jyrki Katainen bizottsági alelnököt bízta meg ennek a technikai kivitelezésével. Tekintettel arra, hogy az oktatás is ott szerepel a Juncker-féle befektetési alap prioritásai között, így az én tárcám, az én területem, illetve én magam is részt veszek a konstrukció elkészítésében.

Bizonyára tudnak már róla, illetve a gazdaságpolitikával szorosabb kapcsolatot ápoló képviselők tudnak róla, hogy az első beruházások már elindultak, amelyek a befektetési program részeként már külön finanszírozást kapnak az Európai Befektetési Banktól, és szépen lassan az ősz folyamán, az év második feléve folyamán áll föl az a kormányzati struktúra is, amely a jövőben a pályázatok elbírálását, illetve a pályázatok bonyolítását és végrehajtásának ellenőrzését is el fogja végezni. Így jó okkal reménykedhetünk abban, hogy 2016 elejétől már széles körben tud beruházásokat támogatni, ami - és ismét hangsúlyozom itt a magyar képviselők előtt - az oktatást is prioritásként tartalmazza.

Azért tartom ezt fontosnak, mert az eddig beérkezett pályázatok alapján az a tapasztalat - érthető módon, mondhatjuk -, hogy a tagállamok elsősorban az infrastrukturális hiányosságait próbálják pótolni, vagyis utakat, vezetéseket, épületeket akarnak építeni, holott a Juncker-féle befektetési csomag alapvető célkitűzése az, hogy azokban az ágazatokban kíván többletpénzt, többletforrást, többletgaranciát, illetve segítséget adni a beruházóknak, ahol valamilyen oknál fogva

magasabb a megtérülési rizikó, és ebből adódóan a magántőke vagy éppen a közberuházások kevésbé vannak jelen. Itt jelenik meg az oktatás, mégpedig itt a rizikót elsősorban az időbeli megtérülés adja, hogy az oktatásba befektetett pénz hosszabb idő alatt térül meg, mint esetleg más ágazatoknál. Éppen ezért a költségvetéseknél, az európai költségvetéseknél is sajnos azt figyelhetjük meg, hogy az oktatásra szánt összegek a befektetés szempontjából csökkennek vagy éppen stagnálnak. Éppen ezért az Európai Befektetési Bank itt is kíván segíteni.

Mi a magunk részéről azzal kívánunk hozzájárulni, hogy október elején Brüsszelben szervezünk egy konferenciát az Európai Befektetési Bankkal kifejezetten azzal a tematikával, hogy az oktatásban milyen lehetőségek vannak a befektetési alap alapján a további újabb befektetésekre, és a tervünk az, hogy ezt az indító konferenciát aztán az Európai Unióban regionálisan, így közép-európai szinten is majd regionális konferenciák követik, ahol fel tudjuk hívni egyrészt a döntéshozókat, másrészt pedig az oktatásban szereplőket - és itt nemcsak a felsőoktatásra, hanem a közoktatásra is gondolok - azokra a lehetőségekre, amelyeket a befektetési terv jelent majd. Nyilván itt is a fizikai infrastruktúra is szóba kerülhet, de nem utolsósorban a tanárok továbbképzése, hiszen számos olyan terület van ma már európai szinten, ahol, ha lépést akar tartani Európa a világ többi részével, akkor a tanárok képzését is az eddigieknél versenyképesebb módon kell megoldani; csak a digitális készségek oktatására hadd utaljak.

A másik nagyobb terület talán, amely az oktatást is érintette, de természetesen nemcsak az oktatás területe, az országspecifikus ajánlások rész, amelyet a publikáláskor minden tagállam a maga részéről véleményezett, illetve elfogadta vagy éppen vitatta a megállapításait. Ebből a szempontból a Magyarországra vonatkozó országspecifikus ajánlások az oktatás területén elsősorban két és fél területet említettek meg, amelyeket problematikusnak tartanak. Azért mondom az egyiket félnek, mert idén szeptembertől ezt lehet, hogy a kormány kezelte, ez a fél a kisgyermekkorai nevelés és ellátás, tehát az iskola előtti, az óvodai képzés problémája. Itt korábban is a kormány már tett egy olyan lépést, amivel a családi támogatásokat az iskolalátogatáshoz köthette, most pedig szeptembertől hároméves kortól kötelező jelleggel bevezeti az óvodai ellátást. Ez a jövőre vonatkozóan kezelheti ezeket a problémákat. Még nem tudjuk a hatását, de kezelheti ezeket a problémákat.

A másik két probléma közül az egyik, amelyet a PISA-felmérések is folyamatosan visszajeleznek: az utóbbi években romló eredményeket mutatnak fel a magyar iskolások alapkészségek tekintetében, és erre hívja fel a figyelmet a Bizottság országspecifikus ajánlása. A harmadik terület pedig a roma gyerekek képzése. Itt a magas iskolaelhagyás egyrésztől, másrészt pedig a szegregáció problémája az, amelyben párbeszédben állunk a kormánnyal, illetve az oktatási kormányzattal, és próbáljuk elérni azt, hogy ezek a gondok is megoldódjanak.

Végül, hogy ne éljek vissza a türelmükkel, röviden hadd érintsek még egy területet, ez megint csak az oktatáspolitikai területén az úgynevezett párizsi folyamat elindítása. A nyugat-európai terrortámadások elsősorban a nyugat-európai társadalmakban azt a problémát vetik fel, hogy azok a fiatalok, akik az utóbbi években vagy bevándoroltak a nyugat-európai országokba, vagy - ami még aggasztóbb - már ott születtek bevándorlók gyermekeiként, beilleszkedési nehézségekkel küzdenek. Először egy alternatív szubkultúrát építenek föl, eltávolodnak részben a demokratikus intézményrendszerrel, részben pedig az adott társadalom által általánosan elfogadott normáktól, aztán később ez az elidegenedés radikalizálódásba csap át, és esetleg terroristaként jelennek meg és terrorcselekményeket követnek el bizonyos csoportok ellen. A tavalyi év második felében, illetve tavalyi év vége felé több olyan

terrorcselekmény is volt, amelyet fiatalok követtek el, adott esetben olyan fiatalok, akik egyébként részt is vesznek az oktatási rendszerben, iskolások vagy éppen egyetemisták.

Éppen ezért márciusban Franciaországgal és a lett elnökséggel közösen elindítottuk az úgynevezett párizsi folyamatot, amely egy olyan együttműködés a tagállamok oktatási miniszterei között, amely alapvetően két értéket céloz, illetve a két érték megvalósulását vizsgálja az adott tagállamokban. Az egyik a demokratikus szocializáció, azaz hogyan tud az iskola terepévé válni azoknak a demokratikus készségeknek, hogyan tudja megtanítani azokat a demokratikus készségeket, amelyek később a társadalomban lehetővé teszik, hogy részt vegyenek a közéletben, és a fiatalok is aktívan részt vegyenek a politikai döntéshozatalban. A másik pedig ennek az elidegenedésnek vagy az eltűnésnek a feltérképezése, hiszen a család mellett a tanárok azok, akik észrevehetik azt, ha egy fiatal kezd kiválni a közösségből, és akkor egy olyan jelzőrendszer létezzon, amely lehetővé teszi, hogy akár az oktatás-nevelés révén, akár pedig a nem formális nevelési vagy ifjúsági központok és egyéb ilyen ellátórendszer révén esetleg vissza tudjuk szerezni vagy meg tudjuk tartani ezt a fiataalt, aki éppen elidegenedőben van.

A másik három területen, a kultúra, a sport és az ifjúság területén - nyilván a párizsi folyamat az ifjúságot is érinti, és ebből adódóan folytattam és folytatok konzultációkat az ifjúsági szervezetek európai szintű képviselőivel és gyűjtőszervezeteivel. A kultúra területén most készülünk az új narratíva, a José Manuel Barroso elnök által elindított új narratíva második fejezetének a megnyitására. Ennek az a célja, hogy a kulturális elit és más szereplők bevonásával is az európai jövőképről egy széles körű vitát folytassunk, illetve ezt alakítsuk esetleg.

Végül utolsó mondatként engedjék meg, hogy elmondjam, hogy a múlt héten megnyitottuk az első európai sporthetet, amely eddig 3300 sporteseményt jelentett Európa-szerte, ismereteim szerint itt Magyarországon is lesznek a jövőben az európai sporthétnak rendezvényei, amely eddig nagyon kedvező visszhangot kapott, hiszen ezzel most a sport is megjelent az európai szinten támogatott szakpolitikák, illetve tevékenységek között. Köszönöm szépen a figyelmüket, és várom a kérdéseiket.

ELNÖK: Köszönjük szépen a biztos úrnak az exozóját. Megnyitom a vitát. *(Jelzésre:)* Elsőként Józsa Istvánnak adom meg a szót. Tessék parancsolni!

Kérdések, észrevételek

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Biztos Úr! Szeretném, ha két kérdésben kifejtene a véleményét. Az egyik szorososan a portfóliójához tartozik. Tudomásom szerint a fiatalok munkavállalásának segítéséről, támogatásáról elsőprő többséggel, ha jól emlékszem, egyhangúlag fogadott el határozatot Ujhelyi István előterjesztésében az EP. Volt-e köze hozzá? Alakított-e róla ki véleményt? Milyen további kifutását látja ennek az érzésünk szerint igen széles körű támogatásnak?

A másik: emberjogi, humanitárius szempontból, megközelítésben hogyan értékeli vagy mit lát, hogyan értékeli az Unióban a menekültválság magyarországi kezelését? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szelényi Zsuzsa képviselő asszonyé a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Nagyon örülök a meghallgatásnak, és hogy tudunk beszélgetni a parlament bizottságának keretei

között. Az oktatással kapcsolatban számos alkalommal nyilatkozta annak a jövőre vonatkozó fontosságát az ország versenyképességének meg Európa versenyképességének érdekében. Én hozzátenném azt is, hogy nemcsak technokratikus szempontból fontos az oktatás - és nyilván ebben egyetértünk -, hanem alapvetően az oktatás minden időben a polgárosodásnak is az egyik alapját képezi. Én e tekintetben különös fontosságot tulajdonítok neki.

Nagyon örülök annak, hogy azt mondta, hogy a befektetési alap oktatási célokra is ki fog terjedni. A pedagógusképzés Magyarországon egy kritikus dolog, és nagyon bízom abban, hogy a magyar kormány fogja támogatni azt, hogy ilyen típusú projektek is készüljenek majd. Magyarországon közismerten rendkívül szelektív az oktatási rendszer, több mint egy évtizede már minden nemzetközi kutatásból ez a hiányossága rendkívüli módon kiderül. Úgy látom, az elmúlt években az oktatás átalakítása semmiképpen nem szolgálta azt, hogy a magyar rendszer ezen tudjon változtatni. Az országspecifikus jelentésekben önök is jelezték, hogy melyek azok a pontok, amelyek ezen a rendkívül szelektív jellegén változtatni tudnak.

Kíváncsi volnék, hogy egészen pontosan a Bizottságban hogyan zajlik az országspecifikus ajánlások nyomon követése. Eleve egy magyarországi oktatási stratégia egyáltalán az önök értékelése szerint szolgálja-e azokat a célokat, amelyeket kitűzünk? A korai iskolaelhagyás csökkentését, a szakképzés színvonalának növekedését, az alapkészségek növekedését, a felsőoktatás finanszírozását. Magyarországon, ahol évek óta forráskivonás van a felsőoktatásban, vajon azokat a célokat elősegíti-e, amelyeket az Európai Unió, mármint a Bizottság és egyébként Magyarországon is fontosnak tekintünk?

Mi a monitorozás módszere? Tehát ennek a stratégiának a megvalósítását hogyan monitorozza az ön által felügyelt terület? Milyen következményei vannak, ha esetleg az a kormány nem tartja be? Az én meglátásom szerint - nyilván azért kérdezem mindezt, mert azt gondolom - egészen más jellegű tendenciák vannak a magyar oktatásirányításban.

A másik kérdéskör, amihez szeretnék hozzászólni, a menekültügyi krízissel kapcsolatos. Jó ideje, hónapok óta, az év eleje óta nyilvánvaló, hogy ez egy nagyon jelentős probléma, és ha ebben valahol az Európai Uniónak a XXI. században igazán nagy jelentősége van, akkor egy ilyen geopolitikai, globális természetű ügyben mindenképpen indokolt a közös európai fellépés.

Úgy látom, a magyar kormánynak nagyon egyoldalú, konfrontatív az attitűdje, amit az elmúlt hónapokban a magyar kormány képviselt, és az elmúlt pár hétben pedig egészen elképesztő konzekvenciái vannak ennek: lényegében a külügyminiszter és más kormánypolitikusok fél Európával nagyon durva hangnemben összevesztek. Mit gondol arról, ez a fajta diplomáciai attitűd, ez a konfrontatív attitűd elősegíti-e azt a közös európai érdeket, hogy ebben a kérdésben egy ésszerű és mindenki számára elfogadható konszenzusos megoldás szülessen? Vajon az Európai Uniónak a nemzetközi világban való érdekérvényesítő szerepe meg tud-e valósulni akkor, amikor a kormányok ilyen elképesztő módon összevesznek? Úgy látom, hogy Magyarország e tekintetben kezdeményezője volt a konfliktusok sorozatának.

Végül pedig: azt mondta egy nyilatkozatában, illetve a prezentációjában is, hogy a migráció háttérében vannak kultúrák közötti párbeszéddel kapcsolatos problémák. Azt gondolom, ezt mindannyian ismerjük, elismerjük, a párbeszéd egy nagyon fontos kérdés. Magyarországon ezt a kultúrák közötti párbeszédet a kormány az elmúlt hónapokban egy nagyon látványos menekültellenes, illetve bevándorlóellenes kampánnyal gondolta megoldani. Ön szerint mit kellene tennie a

magyar kormánynak ehelyett, hogy ez a kultúrák közötti párbeszéd Magyarországon is valamilyen módon előrelépjen? Köszönöm szépen előre is a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana alelnök úré a szó.

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Biztos Úr! Tisztelt Bizottság! Először is szeretném megköszönni a tájékoztatót, amit a biztos úr adott a bizottság számára.

Ahogy arra ön is utalt a beszámolójában, a portfóliójához a bevándorlás kérdése talán leginkább ott tud kapcsolódni, hogy milyen szinten lehet integrálni azokat, akik már eddig is Nyugat- és Észak-Európába érkeztek nagy számban, és akik az elmúlt időszakban tömegesen megindultak Európába. Ebből a szempontból meglehetősen szkeptikus vagyok, és azok a kirívó példák is alátámasztják ezt az álláspontomat szerintem, amelyekre a biztos úr is utalt akár itt a terrorcselekmények vonatkozásában. Nyilván ezek csak a legkirívóbb esetek, de én azt látom, hogy Nyugat-Európában és Észak-Európában is az tapasztalható, hogy sok esetben akár másod-, harmadgenerációs, más kultúrával rendelkező személyek, megtalálva identitásukat, próbálják a saját kultúrájukat rákényszeríteni az európaiakra, és ez nagyon nagy ellentéteket tud szítani, nehéz megoldani ezt. Azt szeretném kérni a biztos úrtól, fejtse ki azt egy kicsit bővebben, hogy ebből a szempontból az Európai Bizottságnak milyen további megoldási javaslatok vannak az elhangzottakon túl.

Összességében pedig - mondta, hogy természetesen minden részletkérdésben nem ön a kompetens, de mint a Bizottság tagjától mégiscsak kérdezném - hogyan látja magát az egész bevándorlási kérdést? Nyilván itt az előttem szóló Szelényi Zsuzsannához képest én egy merőben más álláspontot képviselek. A magunk részéről mi igyekeztünk konstruktívak lenni, mint ahogy korábban is azok voltunk, az elmúlt időszak törvényjavasatainál is mindig támogattuk a magyar kormányt, mert azt láttuk, hogy előrevivő lépések történtek, de ami ennél is fontosabb, az az, hogy azok előtt a rendőrök előtt megemeljük a kalapunkat, akik már eddig is helytálltak, és biztos vagyok benne, hogy a jövőben is megfelelő módon helyt fognak állni, és ugyanez igaz természetesen a katonaságra is.

A helyzet rendkívül nehéz. Saját lakóhelyemen, ahol választókerületi elnök vagyok, Körmenden és Szentgotthárdon is nyílt menekülttábor. Mi tiltakoztunk is ezek ellen, és most pénteken, 18 órakor Szentgotthárdon egy tüntetést fogunk szervezni, mivel azt látjuk, hogy az elmúlt napokban jelentős számban érkeztek bevándorlók, akik szerencsére egyelőre még komolyabb problémát - azontúl, hogy egyébként a vasútállomástól Ausztria irányába a városon keresztül terelték őket - nem okoztak, de ez komoly problémákat jelenthet, és nyilván ez most csak a saját lakóhelyem, de ezen kívül az egész országban ez a helyzet egyre rosszabb irányba megy a meglátásom szerint. De mondom, azt még egyszer aláhúznám, hogy természetesen azokat az előremutató javaslatokat mi tudjuk támogatni, amelyeket a kormány letesz az asztalra, sőt én azt gondolom, most aztán végképp félre kell tudni tenni minden pártpolitikai ellentétet, és tényleg az ország érdekében közösen kell megtalálni a megoldásokat. Mi megfogalmaztuk ezeket a javaslatainkat számtalan alkalommal, úgyhogy ezekbe most nem is mennék bele.

Azt szeretném még a záráshoz közeledve megkérdezni, hogy magáról a kvótarendszerről a biztos úrnak mi a véleménye. A magyar kormány elutasítóan nyilatkozott, mi a magunk részéről természetesen szintén ezt határozottan ellenezzük. Azt látom, hogy sajnos az előttem elhangzottakkal ellentétben nem hogy nem körvonalazódik közös európai megoldás, de én úgy értékelem, hogy nem is biztos,

hogy megvan az ez irányú szándék. De ha ez másképp van, és az Európai Bizottság tagjaként másként látja, akkor majd kérem, hogy ezt is mondja el válaszában. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessely alelnök úré a szó.

TESSELY ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. A biztos úrnak köszönöm szépen a beszámolót.

Csak egy nagyon rövid kérdésem lenne. Éppen a kultúrák közötti párbeszéddel kapcsolatosan Magyarország helyszíne lesz egy olyan rendezvénynek, ami erre kiváló alkalmat fog biztosítani. Október 21. és 25. között World Music Expo lesz, ami a világzene kitűnő és legszínvonalasabb rendezvénye minden évben, és először fog helyt adni ennek közép-európai ország. Azt szeretném kérdezni, mint akinek a portfóliójában a kultúra szerepel, hogy ennek a népszerűsítése érdekében tudnak-e Európában tenni. Szerintem a kialakult politikai helyzetben ez kifejezetten jó üzenettel bírna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Firtl Mátyás képviselő úré a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Biztos Úr! Az oktatásról csak egy rövid kérdés. Ha ilyen nagy mérvű migráció van, ami most jelenleg rátelepszik az Európai Unióra, ön úgy fogalmazott, hogy ebben a kérdéskörben vannak különböző elképzelések, ezek a párizsi gondolatok, de egyáltalán hogyan lehet kezelni ezt a hatalmas mennyiséget akkor, amikor különböző helyekre telepítik szét őket. Tehát kérdésként teszem fel, hogyan megszervezni egyáltalán ezt a fajta oktatást? Mert ezek a gyerekek jönnek, ezek tanulni akarnak, ezt nyilatkozzák egyébként azok, akik átlépnek a határon, hogy a jövőjüket akarják biztosítani.

Azzal meg egyébként mélységesen egyetértek, hogy igenis kialakulnak szubkultúrák, nem is hajlandók kilépni különböző körzetekből; csak a stockholmi példát tudom, mert azt elég jól ismertem régebben. Egyszerűen milyen módon lehet megoldani akkor, amikor így aztán szétterítjük őket? Tehát van-e arra lehetőség... Azt láttuk, hogy Merkel asszony elmegy egy iskolába - hogy azt most csinálták vagy az egy hosszabb idő óta fennálló iskola és ott lévő gyerekek -, de amikor a mostani nyomás megjelenik, azokat hogyan lehet úgy gyűjteni és úgy képezni, hogy megoldásra lehessen jutni?

A portfóliójával kapcsolatosan kérdezek még egyet. A vizes vb vagy éppen az olimpia ön szerint Magyarországnak mennyit segít azon, ami itt elhangzott, hogy milyen mértékben romlik Magyarország külső megítélése?

De hogy a kultúrák közti párbeszédre is egy grammnyit visszautaljak - azért mégiscsak egy magyarországi nemzetiség képviselője is vagyok -: én úgy gondolom, Magyarország a saját területén, a saját országában ezzel a 13 nemzetiséggel, ami itt van, maximálisan tudja bizonyítani a kultúrák közti párbeszédet; pénzzel, anyagilag soha nem látott mértékű fejlődés volt a nemzetiségi politikában az elmúlt időben. Az, hogy Európa hogyan gondolkodik, na, az egy más kérdés, ez valóban jogos.

Az előttem szóló képviselő úrral szintén egyetértek - mert én is a határ széléről jöttem, és nem győzöm hangsúlyozni, hiszen az Európai ügyek bizottságában vagyunk -, amikor mi a határainkat védjük, akkor tulajdonképpen az európai és a schengeni szabad mozgást és a szabad árumozgást védjük. Nálunk naponta 8-10 ezer ember ingázik Ausztria és Magyarország között, csak a soproni határszakaszon. Tehát egy

hatalmas nagy gondot jelent, amikor az osztrákok egyik pillanatról a másikra azt mondják, hogy most nem engedünk. De gazdaságilag ugyanolyan nagy probléma, a gazdaságot érintő, befolyásoló tényező. Ezért fontos az, hogy Magyarország megfeleljen ezen a téren mindenféle kritika ellenére. Másrészt meg szintén fontosnak tartom itt is megjegyezni - és szeretném ki is hangsúlyozni -, amikor azt mondja Szelényi képviselő asszony, hogy a szomszédokkal vagy a fél Európával összeveszünk: nem veszünk fél Európával össze, csak azt szeretnénk elérni, hogy hasonló módon, ha egyszer uniós tag, tartsa be az uniós normákat, legyen az Horvátország.

A horvátokkal szemben azért is értetlenül állok jómagam is, hiszen a délszláv válság idején, a délszláv háború idején fegyverrel segítettük őket, hogy egyáltalán a függetlenségüket ki tudják vívni. Másrészt a háború következményei kapcsán, amikor a délszláv válság megvolt, Magyarország tisztességgel, becsülettel ellátta az ide menekülőket. Harmadsorban ebben a bizottságban az itt ülők annyi mindent tettek azért a miniszterelnök úrral az élen, hogy egyáltalán Horvátország uniós tag lehetett az elmúlt időszakban, ezért egy kicsit értetlenül állunk. Amikor egy kritikát megfogalmazunk velük szemben, az nem azt jelenti, hogy összeveszünk, ezt én szeretném elmondani. Egyébként meg a külpolitikának alapvető dolga, hogy a nemzetpolitikai kérdésekben megnyilvánuljon, nem pedig hagyja, hogy esetlegesen a fejünkre lőcsöljenek bármit azért, mert ők nem teljesítik az elvárásokat.

Erre különösebb választ nem kérnék, de az oktatás, a vb, az olimpia kérdésében arra mindenképp szeretnék választ, hogy hogyan oldják meg ezt most. Mert nálunk is bejelentkeztek 8,5 ezer iskoláskorú, és a fóti vagy a balatonőszödi táborokban meg nem találunk senkit, illetve alig egy-két embert. Hogyan lehet így megszervezni az oktatásukat vagy az oktatásukról való gondoskodást? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Legény Zsolt képviselő úr jelentkezett szólásra.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az első szó az én részemről is természetesen a köszöneté Navracsics biztos úr felé, hogy lehetőséget biztosított nekünk erre a mai eszmecserére. Mivel elnök úr jelezte, hogy délben kezdődik a parlamenti ülésünk, ezért én tényleg nagyon röviden két, mondjuk úgy, hogy teljesen konkrét kérdést szeretnék feltenni. Az egyik a portfóliójához kapcsolódik, a másik pedig általános jelleggel a menekültüggyel lesz kapcsolatos. *(Csöbör Katalin távozik az ülésről.)*

A portfóliójával kapcsolatosan azt szeretném kérdezni, biztos úr - bár érintőlegesen Firtl képviselőtársam már említette a témát -, hogy az olimpiával kapcsolatosan mi a meglátása vagy véleménye. Hozzáteszem egy picit szubjektivitással, hogy én sportot szerető emberként szeretem mind a sportot, mind az olimpiát, de a mi meglátásunk szerint Magyarország nem alkalmas arra a mai állapotában, hogy olimpiát tudjon rendezni. Érzem azt a felfokozott hangulatot és azt a várakozást, amely akár a magyar társadalomban is megjelenik, hogy szeretnénk egy olimpiát megrendezni. Meglátásunk szerint most még az ország gazdasági teljesítőképessége nem engedi meg azt, hogy ezt meg tudjuk rendezni. Ezt szeretném kérdezni, hogy biztos úrnak kifejezetten a portfóliójához kapcsolódóan mi ebben az álláspontja, vagy a Bizottság ebben milyen álláspontot képviselne.

A másik pedig, ahogyan említettem, egy általános jellegű kérdés a menekültüggyel kapcsolatosan. Azt szeretném kérdezni én is - bár ezt meg Bana képviselő úr említette érintőlegesen -, hogy teljesen konkrétan mi a biztos úr álláspontja a kvótarendszerrel kapcsolatosan. Tudjuk, hogy a Bizottság kidolgozott

ezzel kapcsolatosan egy eljárásrendet, a magyar kormány ezt nem támogatja. Mi a Magyar Szocialista Párt részéről képviselt álláspont szerint azt gondoljuk, hogy nem a legjobb megoldás, de legalább egy átmeneti vagy időleges megoldásként megjelenhetne. Ezért kérdézem nagy tisztelettel biztos úrtól, mi a, mondjuk úgy, határozott álláspontja ebben. Köszönöm szépen.

Remélem, nem voltam hosszú, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Még Szelényi Zsuzsanna kért lehetőséget egy mondatra.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Sajnálom, távol tartottam magam, hogy a külügyminiszter konfliktusáról részletesen beszéljek, de ha már itt szóba került, akkor elmondanám, hogy a horvát miniszterelnök mellett a magyar külügyminiszter kiknek szólt be még az elmúlt egy héten: az osztrák alkancellárnak, a görög belügyminisztert hazugnak nevezte, az olasz külügyminiszternek, a svéd és a francia kormánynak, Ban Ki Mun ENSZ-főtitkárnak, Németország alkancellárjának, Svédország miniszterelnökének, a francia külügyminiszternek, az olasz külügyminiszternek és Luxemburg külügyminiszterének tett olyan megjegyzéseket, amik egytől egyig alkalmatlanok arra, hogy diplomáciai módon lehessen egymással beszélni. Tehát én azt gondolom, hogy ez egy konfrontatív időszak. Nem a horvátokról van szó. Egyébként azt gondolom, hogy természetesen ez egy nehéz ügy, amiben vagyunk, de semmi sem indokolja, hogy a magyar külügyminiszter olyan hangnemet üssön meg fél Európával szemben, ami biztosan nem viszi előre az ügyeket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy Szijjártó külügyminiszter úr végzi a dolgát. Nem szeretnék belemenni ebbe a vitarengetegbe, hogy mindezt megelőzte valami, vagy megelőzték olyan méltatlan kritikák egyes miniszterek és kormányfők részéről, amik számon kérnek rólunk vagy tőlünk olyat, amit ők nem tartanak be. Ebből természetesen lehet kiragadni, ha az idő engedi, szívesen megszámlálnám azt, hogy milyen méltatlan támadások érték Magyarországot. Ennek én nem nyitok vitát, hanem megköszönöm a biztos úrnak, hogy rendelkezésünkre áll. A 2014. november 1-je óta megalakult Európai Bizottságban ön kiváló munkát végez, lassan egy éve már.

Két rövid kérdést engedjen meg. Az egyik: nemrégén hallottuk, láttunk a televízióban Juncker bizottsági elnök úrnak a 2015. évi értékelő beszédét. Mind ebben, mind pedig a 2016-ra vonatkozó prioritások között szerepelt a nemzeti parlamentekkel való együttműködés, valamint az uniós döntéshozatalban a nemzeti parlamenteknek juttatott nagyobb szerep megfontolása. Én ezt nagyon fontosnak tartom. Október 30-án Luxemburgban jövünk össze, a 27 bizottsági elnök között vagyunk 10-12-en, akik odaálltunk a brit és a holland parlament kezdeményezése mellé az úgynevezett piros kártya és a zöld kártya ügyében, ami éppen egy lehetőséget ad a nemzeti parlamentek szerepének az erősítésére az európai döntéshozói mechanizmusban. Biztos úr összességében hogyan értékeli a nemzeti parlamentekkel folytatott párbeszédet? Nyilván ez többször előjön az önök bizottsági ülésén is.

Egy rövid kérdés. Jól látjuk azt, hogy Európának nemcsak a biztonságát, de már az egységét is próbára teszik az elmúlt hetek eseményei. Várható-e, hogy a gazdaságilag erősen meggyengült Görögország külső határainak a megerősítéséhez hatékony és érdemi uniós segítséget kapjon?

Kérem, biztos urat, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre. Mintegy 27 perce van. Tessék parancsolni.

NAVRACSICS TIBOR, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagja: Elnézést, én 15-öt látok, ha háromnegyedkor be akarjuk fejezni.

ELNÖK: Bó 20 perc.

Navracsics Tibor válasza

NAVRACSICS TIBOR, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagja: Köszönöm. Igyekszem rövid lenni. Két dolgot hadd bocsássak előre a válaszaiban, ami lehet, hogy majd némi csalódottságot vagy elégedetlenséget vált ki a képviselő hölgy és urak körében. Egyrészt az Európai Bizottság tagjaként nem választott tisztségviselő vagyok, elvileg nem is politikai ez a pozíció. Tudjuk, hogy az utóbbi időben a Bizottság azért jelentős mértékben már politikai testületté vált, de az egyik legalapvetőbb szabály az, hogy magánvéleményeket nem tolmácsolhatunk. Mivel nem politikus vagyok, ezért, ha megengedik, én a Bizottság hivatalos álláspontját tudom tolmácsolni, főleg azokban a kérdésekben, amelyek a portfólió szerint nem hozzám tartoznak.

Dimitrisz Avramopoulos, aki egyébként a migrációért felelős, elképzelhető, hogy időről időre megengedheti magának, hogy a magánvéleményét is tolmácsolja. Nekem tartanom kell magam mindenben a Bizottság hivatalos vonalához, hiszen ha nem ezt tenném, pontosan azt az ígéretemet szegném meg, amelyet egyrészt önöknek, másrészt pedig az Európai Parlamentnek is adtam a meghallgatásom során, amikor többen kétségbe vonták részben a szellemi képességeimet, részben pedig a politikai függetlenségemet.

A másik. Én úgy ítélem meg általában a menekültválság kérdését, hogy az alapvető konfliktus jelen pillanatban nem a Bizottság és a tagállamok között áll fenn, hanem a tagállamok között a menekültválság kezelésével kapcsolatban. Magyar politikusok is meglehetősen széleskörűen csak úgy szokták nevezni, hogy uniós politikusok ezt és ezt mondták, vagy európai politikusok ezt és ezt mondták, de ha megnézzük az adott idézetet, az majdnem minden egyes esetben valamely tagállami politikusra vezethető vissza, német, osztrák, nem tudom, akik ugyanúgy tagállami érdekeket képviselnek.

A Bizottság igyekszik tartózkodni minden tagállami politika bírálatától, legfeljebb olyan, időnként dodonainak tűnő kijelentéseket tesz, mint például amit a magyar-szerb határon felépült kerítéssel kapcsolatban, hogy általában nem tartják jónak, ha kerítések épülnek, de tudomásul veszik, ha ez a realitás. Tegyük hozzá, hogy a magyar kormány érvelése szerint a kerítés a schengeni övezet külső határvédelmét szolgálja, ellentétben azokkal a lépésekkel, amelyeket más tagállamok - nevezetesen Németország, Ausztria - vezettek be időnként, hogy a schengeni övezeten belül, összhangban a schengeni megállapodással egyébként, meghatározott időre bevezették a határellenőrzést.

Ebből adódóan úgy gondolom - de majd aztán egyesével is visszatérek a migrációra vonatkozó kérdésekre -, hogy a Bizottság alapvető feladata az, mint említettem, hogy olyan javaslatot készítsen, amely lehetőség szerint találkozik a tagállamok összességének vagy a tagállamok minősített többségének akaratával. Ezen a területen elvileg lehetőség van a minősített többségi döntéshozatalra is, de nagyon fajsúlyos kérdés, nem tudom, hogy politikailag is lehetőség van-e erre, ez ki fog

derülni. Holnap lesz bel- és igazságügyi miniszteri tanácsülés, szerda este pedig az Európai Tanács ülése lesz, nyilván az egyik fő téma ez lesz. Amiért én nem fogok tudni most a Bizottság javaslatával kapcsolatban határozott és egyértelmű részleteket mondani, az egész egyszerűen abból adódik, hogy a mai nap folyamán is folyamatosan üléseznek az állandó képviselők és a Bizottság képviselői, tehát még alakul, én magam sem tudom, hogy milyen lesz az a javaslat, amely holnap végül is a Bel- és Igazságügyi Tanács elé kerül, illetve a miniszterek elé kerül.

Akkor egyesével röviden; Józsa képviselő úr kérdésére. Én is értesültem a sajtóból Ujhelyi képviselő úr sikeréről, és gratulálok is neki, szerintem ez egy nagyon fontos lépés. Ha jól értesültem a tartalmáról, akkor alapvetően a turizmust jelöli meg olyan területnek, ahol a fiatalok munkanélküliségének felszámolásában érdemi lépéseket lehetne tenni. Noha kapcsolatban vagyok Ujhelyi képviselő úrral, tehát többször beszéltünk már, találkoztunk már, ez ügyben nem keresett meg. De lehet, hogy azért nem, mert alapvetően míg hozzám tartozik az ifjúságpolitika, a munkanélküliség mint egész kérdés és az ifjúsági munkanélküliségnek is a foglalkoztatáspolitikai része Marianne Thyssen biztoshoz tartozik, tehát lehet, hogy ővele volt kapcsolatban Ujhelyi képviselő úr, és ezért nem beszéltünk. Remélem, ő is tudja, hogy természetesen nyitott vagyok minden ilyen tekintetben, és természetesen támogatom minden olyan lépést, ami a fiatalok elhelyezkedési esélyeit javítja Európában.

A menekültválság magyarországi kezelése számomra - és itt most nem egyes tagállamokra kiélezve a helyzetet, és nem is csak tagállamokra kiélezve a helyzetet, hiszen azt mondhatjuk, hogy az Európai Unió tagállamai is és az Európai Unióval szomszédos államok is egy merőben új helyzettel szembesültek, és mindenki a maga módján reagált. Ami a magyar kormány érvelésében felmerült, és amit a Bizottság is egyébként az utóbbi időben már az érvek hatására elfogad, az az, hogy eltekintve az éppen most hivatalban lévő görög átmeneti kormánytól vagy ügyvivő kormánytól, amely most majd át fogja adni a választásokat követően ismét az újonnan megválasztott többségnek a kormányalakítás jogát, az azt megelőző kormány, tehát az Alexis Tsipras által vezetett Sziriza-kormány, illetve a Sziriza és a Független Görögök koalíciója gyakorlatilag nem végezte el a regisztrációt, ami a dublini rendelet értelmében kötelező lett volna, hanem engedte tovább a menekülteket vagy migránsokat, kinek melyik megnevezés a szimpatikusabb politikailag. Ebből adódóan állt elő az a helyzet, amit részben Magyarországon láthattunk és láthatunk, részben Horvátországban láthattunk, részben pedig ahogy Szlovénia is reagált.

Az Európai Bizottság minden tekintetben úgy gondolja, hogy az a két fő szempont, amely felvetődik a migránsválság kapcsán, két azonos fontosságú szempont: az egyik a külső határ védelmének megerősítése, a másik pedig a már az Európai Unió területére belépett menekültek vagy migránsok elhelyezése vagy újraelhelyezése. A kettő között nem lehet prioritási különbséget tenni, azonban amit most gyorsan meg lehet tenni, az a kvóta elfogadásával a már bent lévő emberek újraelhelyezése, és egyébként 2016-ra vonatkozóan az egész dublini rendszer áttekintése, hogy az, ami most úgy látszik, hogy nem működik, azért nem működik, mert egész egyszerűen nem hajtják végre a tagállamok a rendelkezéseket vagy pedig működésképtelen, tehát lesz egy revízió. Illetve én azt látom az utóbbi időben már a Bizottság megnyilvánulásaiból, hogy egyre fokozódó jelentőséget kap a külső határ védelme is.

Szelényi képviselő asszony kérdéseire válaszolva. A forráskivonással általában az aggodalmainkat szoktuk hangoztatni az oktatáspolitikai területén. Sajnos, itt sincs

Magyarország egyedül. A mai európai uniós átlag az, hogy a GDP 5,3 százalékát fordítják oktatási beruházásokra a tagállamok. Ez messze elmarad a feltörekvő gazdaságoktól, a brazil, a kínai, a dél-afrikai, de az új-zélandi gazdaság is 5,5-6 vagy adott esetben 6 százaléknál magasabb GDP-arányt is fordít az oktatásra. Éppen ezért szoktuk felhívni a figyelmét a döntéshozóknak arra, hogy az oktatásba való beruházás nemcsak társadalompolitika, hanem valóban, ahogyan ön is fogalmazott, hosszú távú gazdaságpolitika is, hiszen a jó minőségű oktatás a jövő versenyképességének alapja.

Éppen ezért természetesen azt szeretném, ha növekvő oktatási ráfordítást látnék minden tagállam esetében, így Magyarország esetében is, és meg kell hogy mondjam, ahol a Bizottság is kettős játékot játszik sajnos: egyrészt folyamatosan arra szorítjuk a tagállamokat, hogy tartsák 3 százalék alatt a költségvetési hiányt, minden kiadást faragjanak le, adott esetben társadalompolitikai, szociálpolitikai kiadásokat is faragjanak le, másrészt pedig azt szeretnénk, hogy ami rendelkezésre áll pénz, azt pedig, mondjuk, éppen az oktatásra költsék. Tehát tagállamnak lenni sem könnyű az Európai Unióban időnként. Azt szeretném, ha az oktatásnak az a felfogása érvényesülne, hogy egyrészt a társadalmi integrációnak, a demokratikus szocializációnak, másrészt pedig a versenyképességnek alapvető pillére az oktatási rendszer.

Az országspecifikus ajánlásokkal kapcsolatban az én egyik főigazgatóságom, az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság, illetve az alatta lévő végrehajtási ügynökség az, amelyik folyamatosan monitorozza vagy figyeli az egyes tagállamokat az oktatáspolitikai szempontjából is, és tartja a kapcsolatot az adott tagállammal, annak kormányával, civil szervezeteivel, hivatalos statisztikai adatait előállító intézményeivel, és ez alapján állítják össze az országspecifikus ajánlásokat. Nekem szigorúan tilos bármilyen szempontból is beleszólnom, nem is szabad érdeklődnöm sem a folyamat iránt. Az Oktatási és Kulturális Főigazgatóság ezt teljesen függetlenül teszi, éppen ezzel akarják megakadályozni, hogy bármilyen szempontból is a befolyásolás gyanúja felmerüljön. Van egy folyamatos párbeszéd tehát az adott ország és a főigazgatóság között.

A teljesítés nyomon követése pedig - ez többször is fölvetődött a bizottsági üléseken -: gyakorlatilag nyomon követik, de semmilyen szankciórendszer nincs. Mivel ajánlásokról van szó, ezek olyan ajánlások, olyan megfogalmazások, amelyekről úgy gondolja a Bizottság, hogy ha az adott tagállam ezt megfogadja, és végrehajtja ezeket a lépéseket, akkor javítani tud a teljesítményén, de ha nem teszi, akkor nincs ezzel kapcsolatban semmi. Országonként eltérő. Van olyan ország, amely kifejezetten arra használja az országspecifikus ajánlásokat, hogy a kellemetlen kormányzati politikai lépéseket mintegy a Bizottság nyakába varrva végrehajtsa, és az egyik legfontosabb belpolitikai téma az országspecifikus ajánlások végrehajtása, és vannak olyan országok, amelyek pedig azt mondják, hogy ezek nem hasznosak, és semmi értelme nincsen végrehajtani, ezért nem is nagyon hajtják végre ezeket.

A kultúrák közötti párbeszéd tekintetében mi azt tesszük, amit tudunk tenni, hogy vizsgáljuk az egyes oktatási rendszerek olyan megoldásait, amelyek az úgynevezett kultúrák közötti párbeszédet segítik, vallásoktatás, kultúraoktatás területén vannak olyan oktatási rendszerek - nyilván azok az országok, ahol már most összetettebb a társadalom kulturális összetétele -, ahol külön tantárgyként tanítják például a különböző világvallásokat vagy a nagyobb kultúrákat a gyerekeknek, vagy azoknak a szimbolikáját, és így próbálják megérthetőbbé tenni a másik kultúráját.

Mi, tekintettel arra, hogy a szerződésben az oktatáspolitikával kapcsolatos kötelezettségeim úgy vannak meghatározva, hogy semmilyen szempontból nem sérthetem a tagállamok szuverenitását, és a tagállami oktatási rendszerek

szerkezetébe és tartalmába semmilyen szempontból nem szólhatok bele, én annyit tudok tenni, hogy egy adatbankot hozok létre, és amennyiben a tagállamok részéről érdeklődés van valamilyen probléma kapcsán a legjobb gyakorlatok megismerésére, akkor mi segítünk ennek a kiajánlásában és közvetítésében.

Bana képviselő úr kérdésére válaszolva: saját véleményét megint csak nem fogalmazhatok meg, tehát az, hogy nekem mi a véleményem a migráció- vagy menekültválság kezelésével kapcsolatban és a kérdésével kapcsolatban, ezt meg kell tartanom magamnak.

A Bizottság hivatalos álláspontja szerint most el kell végezni a gyors feladatokat, és aztán minél hamarabb át kell térni azokra a közép- vagy hosszabb távú feladatokra, amelyek a politikák tekintetében a külső határ megerősítése, illetve, ami nagyon fontos - és amire már ön is utalt, és aztán Firtl képviselő úr is utalt -, az oktatás megjelenítése, egyrészt a megerősítése a tagállamokban, hogy ha valóban ezek az emberek tartósan itt lesznek az Európai Unión belül, az ő gyerekeik meg fognak jelenni az oktatási rendszerben, vagyis erre az oktatási infrastruktúrának is fel kell készülnie. De talán még ennél is fontosabbnak tartanám azt, hogy a szomszédságpolitikában, tehát az európai szomszédságpolitikában és az európai segélypolitikában is hangsúlyosan jelenjen meg az oktatás, azaz Törökország, Jordánia, Libanon, a Szíria és Irak körüli országok anyagi megsegítésén belül - ami most már eléggé komoly felismerésnek örvend a Bizottságon belül is - az oktatás, az ottani oktatási intézményrendszer kapjon megerősítést. Én úgy gondolom, ha a menekülő családok azt látják, hogy a környező országokban is a gyerekek számára jó oktatási rendszert, biztonságos körülményeket találnak, akkor természetesen az ottani belpolitikai helyzet konszolidálásával együtt is talán sikerül fékezni vagy akár meg is szüntetni ezt a nagyarányú elvándorlást.

Tessely képviselő úr kérdésére: a Bizottság itteni képviselete, amelynek a vezetője jelen van itt a meghallgatáson is, a szervezőkkel is folyamatosan kapcsolatban van. Az én kabinetem is kapcsolatban volt és van a Womex szervezőivel, szó volt, szó van arról, hogy esetleg én is részt veszek ezen, ha az időm engedi, nem tudom, hogy éppen most hol tart a tárgyalás, de én úgy gondolom, hogy egy olyan kiemelkedő jelentőségű kulturális eseményről van szó, amelyre büszkéek lehetünk. Ráadásul a bot másik végét is láttam még, mert még miniszterként mi kezdtük meg a tárgyalásokat annak idején, hogy megszerezzük a rendezési jogot. Úgyhogy ebből a szempontból örülök neki, hogy ez most itt októberben megvalósul.

Hasonlóképpen Firtl képviselő úr kérdésére, az oktatással kapcsolatosra, úgy érzem, válaszoltam, erre komoly pénzeket kell majd fordítani.

A vizes vb és az olimpia. Én minden nagy sportesemény megrendezését támogatom hivatalból is. Én úgy gondolom, ha jól állunk hozzá, ha jól kezeljük a kérdést, akkor a sport egyrészt fontos elem a közösségépítésben, másrészt pedig nagyon fontos eleme a gazdaságpolitikának is. A sport munkahelyteremtő ágazat lehet, és azt is láttuk az elmúlt években azokban az országokban, ahol a professzionális sport már multimilliárdos üzletté vált, hogy adott esetben a gazdasági válságot is ki tudja védeni, azaz olyan dinamikus növekedést, a munkahelyteremtésben is olyan dinamikus növekedést tudott produkálni, hogy sok ország esetében a sport, a sportrendezvény - de itt nem feledkeznek el a szabadidősportról sem, mert a szabadidősportot mi általában baráti közösségekként szoktuk értelmezni, valójában ma már Európa-szerte a szabadidősport is - nagyon komoly munkahelyteremtő potenciállal bír az adott településeken, és ebből adódóan támogatom az olimpiát is. Hogy ki lesz a nyertese, az természetesen majd az Olimpiai

Bizottság eljárásától függ. Örülök annak is, hogy Magyarország több magas rangú sporteseményt rendezhet a jövőben.

A kvótarendszerrel kapcsolatban, Legény képviselő úr, nem tudom elmondani az álláspontomat, a Bizottság álláspontját tudom elmondani. A Bizottság álláspontja jelenleg az, hogy a kötelező kvóta az, amely biztosítja a tagállamok szolidaritását, illetve az Európai Unió területén tartózkodó menekültek vagy migránsok arányos elhelyezését. A kötelező kvóta egy olyan kulcs alapján számítja ki a tagállamoknak a tehervállalási kötelezettségét, amely figyelembe veszi a nemzeti össztermék erejét, figyelembe veszi az ország hagyományait is. Egy összetett komponensről van tehát szó, amely úgy gondolom, hogy egy tisztességes megosztást eredményezhet. Tudok arról, és a Bizottság tud arról, hogy van több olyan tagállam, amely így a kötelező kvótát nem támogatja, ha önkéntes lenne a kvóta, akkor támogatnák.

Ebből adódóan én azt sem tartom kizártnak, hogy akár holnap, akár szerdán a tárgyalások során oda jut a dolog, hogy a kötelező kvótából esetleg fakultatív kvóta lesz. Ismereteim szerint Magyarország az egyetlen olyan tagállam, amely sem a kötelező, sem pedig a fakultatív kvótát nem támogatja, itt azonban én a miniszterelnöknek azt a talán egy héttel ezelőtti kijelentését fontos elmozdulásnak tartom, amikor azt mondta, hogy Magyarország ugyan nem támogatja, de ha ebből úgymond törvény lesz, akkor végre fogja hajtani Magyarország, vagyis lehet, hogy valahol ott fog körvonalazódni majd a megoldás a fakultatív kvótáknál, vagy lehet, hogy a kötelező kvótát is átveszik holnap, holnapután.

Hörsik képviselő úrral egyetértve, valóban Jean-Claude Juncker kifejezetten kötelezettségünké teszi, éppen ezért jómagam is, amikor bármely tagállamban vagyok, akkor találkozom az én területemhez tartozó országgyűlési bizottságok képviselőivel, és ott hasonló meghallgatásokon veszünk részt. Ebben a magyar parlament is jó példát mutat. Amikor a biztostársaim itt voltak Magyarországon, utólag is köszönetet mondtak a bizottságnak a találkozókért, rendkívül jó tapasztalataik voltak az önökkel való találkozókön.

Én magam a nemzeti parlamentek döntéshozatalban való részvételét nagyon fontosnak tartom. Hadd emlékeztessen a képviselőket, hogy még annak idején kormánytagként én kezdeményeztem, hogy a Magyar Országgyűlés vitassa meg az európai ügyésztől szóló akkori bizottsági előterjesztést, illetve most, amikor pedig az EU-USA szabadkereskedelmi egyezményt tűzte napirendre az Országgyűlés, akkor eljöttem és a Bizottság álláspontját itt tolmácsoltam.

Görögország határainak megerősítése. Én azt látom, hogy a külső határvédelem egyre hangsúlyosabbá válik a Bizottság álláspontjában. Őszintén megmondva nem tudom, hogy a szerződés lehetővé teszi-e valamilyen speciális európai intervenciók határőrség felállítását. Úgy gondolom, itt a Frontex erősítéséről lehet szó, de a Frontex alapvetően koordinációs feladatot lát el, illetve adatkezelési feladatot. Inkább arra gondolok, hogy talán tagállamok közötti megállapodás lehet az, ami ezt esetleg a jövőben lehetővé teszi.

Köszönöm szépen a figyelmüket, igyekeztem betartani az időt.

ELNÖK: Köszönjük szépen Navracsics Tibor biztosnak, hogy eljött közénk. Reméljük, még a közeljövőben is fogunk találkozni nemcsak önnel, hanem más európai biztossal is.

Szokásunkhoz híven, engedje meg, biztos úr, hogy átnyújtsam önnek a magyar európai politika titkos fegyverét, egy üveg tokaji bort. Minden biztos kiérdemelte, nyilván ezért vitték el a jó hírünket.

DR. NAVRACSICS TIBOR, az Európai Bizottság oktatásért, kultúráért, ifjúságpolitikáért és sportért felelős tagja: Ez még belül van azon az értékhatáron, amit elfogadhatunk, úgyhogy köszönöm szépen. *(Derültség.)*

ELNÖK: Mielőtt ezt megtenném, tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a következő bizottsági ülésre várhatóan szeptember 28-án, hétfőn, délelőtt 10 órakor kerül sor az Országház főemelet 66. számú termében. Egyetlen napirendi pontunk van: nagykövetjelöltek meghallgatása.

Az ülés berekesztése

Köszönöm bizottságunk tagjainak és Szelényi Zsuzsának, hogy részt vettek bizottsági ülésünkön, a bizottsági ülést bezárom. Vizontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 51 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Szűcs Dóra